

ΟΙ ΜΑΣΚΕΣ (ΞΑΝΑ)ΠΕΦΤΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΓΕΣΙΑ ΤΟΥ Τ.Ε.Ε.!

Ο αγώνας των εργαζόμενων για την απόκρουση του αντιασφαλιστικού νομοσχεδίου-λαιμητόμου της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ μπαίνει στην πιο κρίσιμη φάση του. Με την παρέμβαση των ταξικών δυνάμεων του κινήματος, η οργή και η αγανάκτηση των εργαζόμενων αποτυπώθηκε σε άνοδο των αγωνιστικών διαθέσεων και σε ενίσχυση των τάσεων κλιμάκωσης της αντιπαράθεσης. Η μαζικότητα των κινητοποιήσεων των προηγούμενων εβδομάδων έχει προβληματίσει εκτός από τα κυβερνητικά επιτελεία και εκείνα των δυνάμεων της αστικής αντιπολίτευσης και του παλιού και νέου εργοδοτικού/ κυβερνητικού συνδικαλισμού,. Γι αυτό και η προσπάθεια εκτόνωσης των διαθέσεων και εκτροπής των κινητοποιήσεων σε μια κατεύθυνση ανώδυνη για την άρχουσα τάξη, την ΕΕ και το αστικό πολιτικό προσωπικό, όλο και περισσότερο γίνεται πιο έντονη. Το **όχημα** για την υλοποίηση αυτού του σχεδιασμού είναι, βασικά, **ο «διάλογος» με την κυβέρνηση**, ο οποίος εξ αρχής θα αποδέχεται ως **δεδομένο το πλαίσιο** της εφαρμοζόμενης πολιτικής και εστιάζει στη **«λείανση» των πιο οξείων «γωνιών» της**, για να εμφανίσει έτσι κάποιες «νίκες» που θα εκτονώνουν το κίνημα και θα διευκολύνουν συνολικά την άρχουσα τάξη, το πολιτικό της προσωπικό (κυβέρνηση και αντιπολίτευση) και την ΕΕ να διαχειριστούν την υλοποίηση της αντιλαϊκής πολιτικής.

Η ηγεσία του ΤΕΕ και των άλλων επιστημονικών φορέων πρωτοστατεί σε αυτή την εκστρατεία αποπροσανατολισμού και εκτόνωσης, μέσω του παζαριού του «διαλόγου» με την κυβέρνηση. Σκόπιμα, μέσω των διαρροών από τις επαφές και τις συναντήσεις με τον πρωθυπουργό και άλλα κυβερνητικά στελέχη, αφήνει να εννοηθεί ότι με μια εξαίρεση του ΕΤΑΑ ή/και του ΤΣΜΕΔΕ από την ενοποίηση και μια-δυο άλλες μικροπαραχωρήσεις στα ποσοστά των εισφορών ή στην 5ετία, είναι αποδεκτή η κυβερνητική πρόταση ως βάση για την αναμόρφωση του ασφαλιστικού. Τα παραπάνω επιβεβαιώνονται τόσο από τις δημόσιες τοποθετήσεις των στελεχών του ΤΕΕ και τις αναφορές στις αποφάσεις και θέσεις των οργάνων του, όσο και από τα αποκαλυπτικά, για μια ακόμη φορά, συμβάντα κατά την τελευταία συνεδρίαση της ΔΕ του ΤΕΕ, της 26^{ης} του Γενάρη, στην οποία εκτιμήθηκε η ως τώρα πορεία των κινητοποιήσεων και συζητήθηκε ο σχεδιασμός των επόμενων βημάτων.

Στη συνεδρίαση αυτή, ο πρόεδρος του ΤΕΕ και στέλεχος της ΝΔ Γ. Στασινός χωρίς περιστροφές επισήμανε ότι το ΤΕΕ προσέρχεται στο διάλογο με την κυβέρνηση με βάση τις αποφασισμένες θέσεις του για το ασφαλιστικό, επικεντρώνοντας στην **εξαίρεση του ΕΤΑΑ/ΤΣΜΕΔΕ** από την ενοποίηση και στη μείωση των υπέρογκων εισφορών για τους ελευθεροεπαγγελματίες και νέους συναδέλφους (λόγω της 5ετίας που καταργείται). Η πλειοψηφία των μελών της ΔΕ κινήθηκε στις γνωστές θέσεις περί «βιωσιμότητας», «υγιούς ταμείου», «αυτοδιοίκητου», **υπερασπιζόμενη τη βασική φιλοσοφία της ανταποδοτικότητας**, την ανάγκη να μην αμφισβητηθεί ο ευρωπαϊκός προσανατολισμός της χώρας κλπ. **Υπερασπίζεται τη συμμετοχή** του Ταμείου στην **Attica Bank** (με το 56% των μετοχών) που έχει οδηγήσει στο να «κάνουν φτερά» πάνω από 600 εκ. € των αποθεματικών (με βάση τη σημερινή αποτίμηση της κεφαλαιοποίησης της τράπεζας), τους νόμους 3518/06 και Λοβέρδου, δε συζητά για την αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης, το ύψος των συντάξεων. **Το «παζάρι»** με την κυβέρνηση που οδήγησε στη «βελτίωση», δήθεν, να μην υπολογίζονται οι αυξημένες εισφορές για όσους είναι σε καθεστώς προσωρινής αναστολής από το επάγγελμα είναι υλοποίηση αιτήματος του ΤΕΕ και **οδηγεί σε «εθελούσια έξοδο»** από το επάγγελμα χιλιάδες αυταπασχολούμενους, προκειμένου να αποφύγουν την «υποχρεωτική έξοδο» που τους επιβάλλει η αδυναμία καταβολής των εισφορών, η απειλή των κατασχέσεων από το ΚΕΑΟ, η διαρκής φοροληστεία κλπ. Στη γνωστή προσπάθεια συσκότισης του ταξικού χαρακτήρα του αντιασφαλιστικού εκτρώματος, η ΔΕ του ΤΕΕ επιμένει στο συντονισμό και με τις εργοδοτικές οργανώσεις του κλάδου, μαζί με τους μισθωτούς και αυταπασχολούμενους, λες και η επίθεση τους αφορά όλους και έχουν κοινά συμφέροντα. Οι εργοδοτικές οργανώσεις όμως, με πρωτοστάτη το ΣΕΒ, έχουν ήδη τοποθετηθεί ανοιχτά ΥΠΕΡ του νομοσχεδίου λαιμητόμου της κυβέρνησης... ακριβώς γιατί υπηρετεί τα δικά τους ταξικά συμφέροντα.

Χαρακτηριστική είναι, για την ανάδειξη των πραγματικών προθέσεων της ηγεσίας του ΤΕΕ, η στάση των μελών της ΔΕ από την παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ (Ριζοσπαστική Πρωτοβουλία): αφού ξιφούλκησαν φραστικά κατά του κυβερνητικού ν/σ, κατέληξαν στην αναγκαιότητα προβολής των θέσεων του ΤΕΕ (δηλαδή της εφαρμογής της ίδιας ανταποδοτικής πολιτικής, αλλά ...από ένα «αυτοδιοίκητο» ΤΣΜΕΔΕ) και στην ανάγκη να συνεχιστεί ο «διάλογος» με την κυβέρνηση, για να είναι πιο εύκολη η εκτόνωση των αγωνιστικών διαθέσεων που ανεβαίνουν.

Η «Πανεπιστημονική» επέμεινε στην ανάδειξη του ταξικού περιεχομένου του νέου κυβερνητικού ν/σ-λαιμητόμου, στην ουσία του που εφαρμόζει την πολιτική της ανταποδοτικότητας στην κοινωνική ασφάλιση, μετατρέποντάς την σε ατομική υπόθεση του εργαζόμενου, μετακυλίνοντας στις πλάτες του τα βάρη για να ελαφρυνθεί η επιβάρυνση του μεγάλου κεφαλαίου και του κράτους του, ώστε το τελευταίο να μπορεί να διαθέσει το αποθεματικό από το μόχθο των εργαζόμενων για να θωρακίσει την κερδοφορία των μονοπωλιακών ομίλων. Ανέδειξε την υπονομευτική τακτική του «διαλόγου» με την κυβέρνηση που παζαρεύει ένα «λίγο καλύτερο νομοσχέδιο» στην ίδια, αντιδραστική κατεύθυνση και επέμεινε ότι, είτε με βάση συζήτησης το κυβερνητικό σχέδιο, είτε με βάση τις θέσεις του ΤΕΕ, το αποτέλεσμα είναι σε βάρος των εργαζόμενων μηχανικών. Συνοψίζοντας, έθεσε τρία καθοριστικά ζητήματα για να σηματοδοτήσει ένα αγωνιστικό στίγμα πραγματικής υπεράσπισης των συμφερόντων των εργαζόμενων μηχανικών: (α) κανένας διάλογος με την κυβέρνηση – άμεση απόσυρση του νομοσχεδίου-λαιμητόμου, (β) κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων που υλοποιούν την πολιτική της ανταποδοτικότητας και έχουν φέρει την πλειοψηφία των συναδέλφων στο χείλος της απόγνωσης και (γ) άμεση αποχώρηση του Ταμείου από την Attica Bank και το χρηματιστήριο με ταυτόχρονη αναπλήρωση των απωλειών που έχει υποστεί το αποθεματικό του από την «επένδυση» αυτή, το PSI κλπ. Εστίασε στην ανάγκη συντονισμού της πάλης των εργαζόμενων μηχανικών με το ζωντανό αγωνιστικό κομμάτι του κινήματος που επίσης θέτει στο στόχαστρο τον πραγματικό αντίπαλο τους μονοπωλιακούς ομίλους και αντιμετωπίζει το ασφαλιστικό ως μια νέα επίθεση του κεφαλαίου στα συμφέροντα των εργαζόμενων, με τον ταξικό πόλο του εργατικού κινήματος, με το ΠΑΜΕ και την ΠΑΣΕΒΕ.

Φυσικά, η πρόταση αυτή απορρίφθηκε από όλες τις άλλες δυνάμεις. Εντελώς, όμως, αποκαλυπτική ήταν η στάση του εκπροσώπου της Συσπείρωσης Αριστερών Μηχανικών και των συνοδοιπόρων της (Ανοιχτή Συνέλευση Μηχανικών, ΣΑΔΑΣ κλπ.), ο οποίος αρνήθηκε να στηρίξει την πρόταση αυτή, προτάσσοντας μόνο το σκέλος της άρνησης διαλόγου και της απόσυρσης του νομοσχεδίου. Όμως, με τον τρόπο αυτό, έδωσε συγχωροχάρτι στην ηγεσία του ΤΕΕ, αθλώνοντάς την για τις θέσεις που έχει (και τις οποίες έχει στην ουσία συνδιαμορφώσει και η ίδια η Συσπείρωση μέσω των εκπροσώπων της στη ΔΕ του ΤΣΜΕΔΕ), διευκολύνοντας την ηγεσία του ΤΕΕ να διαπραγματευτεί αυτή με την κυβέρνηση, εξ ονόματος των εργαζόμενων μηχανικών και με βάση τις δικές της αντιδραστικές θέσεις, μια λύση που θα σφαγιάζει τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα – το πολύ-πολύ να το κάνει «με το γάντι». Η στάση αυτή είναι συνέχεια της στάσης της στις κινητοποιήσεις ενάντια στις αυξήσεις εισφορών του 2011: με την αποπροσανατολιστική εστίαση στο αίτημα της «αναβολής εφαρμογής» τους, οδήγησαν στην εκτόνωση του κινήματος, έχυσαν νερό στο μύλο του σημερινού μνημονιακού ΣΥΡΙΖΑ, έσπειραν αυταπάτες και απογοήτευση, ενώ οι εργαζόμενοι συνάδελφοι κατά εκατοντάδες αποχωρούσαν από το επάγγελμα αδυνατώντας να πληρώσουν τις εισφορές του 3518/06, τις οποίες το «κίνημα» θεώρησε ως «νίκη» το ότι δεν αυξήθηκαν περαιτέρω! Η Ανοιχτή Συνέλευση και η «Συσπείρωση» κινούνται στο γνωστό δρόμο που έχουν επιλέξει: το ρόλο του «αγωνιστικού νεροκουβαλητή» του ΤΕΕ, ρόλος εκτονωτικός και καταστροφικός για το κίνημα, που καλλιεργεί αυταπάτες και το μετατρέπει σε ουρά των σχεδιασμών της αστικής τάξης.

Για να έχει αποτελέσματα ο αγώνας των εργαζόμενων μηχανικών ενάντια στο αντιασφαλιστικό τερατούργημα της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ πρέπει να δοθεί με όρους ταξικής ανεξαρτησίας από κυβέρνηση, ΕΕ, μεγάλο κεφάλαιο και κυβερνητικό-εργοδοτικό συνδικαλισμό. Την ανεξαρτησία αυτή την εγγυάται μόνο μια γραμμή ρήξης με την πολιτική τους, που στοχεύει στο να πληρώσει για την κρίση ο μεγάλος υπεύθυνος γι αυτήν: η άρχουσα τάξη και οι μονοπωλιακοί όμιλοι. Μόνο ένας τέτοιος αγώνας μπορεί να φέρει νίκες και κατακτήσεις, ανοίγοντας παράλληλα το δρόμο για τον άλλο δρόμο ανάπτυξης που έχει ανάγκη ο λαός και η χώρα! Μπορούμε και θα βαδίσουμε αποφασιστικά σε αυτό το δρόμο!

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ